FLEŠ

čtvrtek
30. 10. 2014
ročník 22
číslo 2

Zpravodajský čtrnáctideník Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Slavnostní den na Pražském hradě

Den vzniku samostatného československého státu, 28. říjen, přinesl tradičně udílení a propůjčování státních vyznamenání.

PRAHA – Ve Vladislavském sále proběhl slavnostní ceremoniál, při kterém prezident Miloš Zeman udělil a propůjčil státní vyznamenání 33 osobnostem. Nositelé Řádu Bílého lva jsou nyní například sir Nicholas Winton, který se zasloužil o záchranu židovských dětí z okupovaného Československa, nebo sir Winston Churchill, ministerský předseda Británie z období druhé světové války, který dostal vyznamenání in memoriam. Kromě nich získal Řád Bílého lva i slovenský ministerský předseda Robert Fico.

Prezident udílel i medaile za zásluhy. Ty obdrželi například Lucie Bílá, jež byla hlasitou podporovatelkou Zemana v prezidentské kampaně, Filip Renč, který pro prezidenta natočil v období jeho kandidatury volební klip, nebo Robert Sedláček, tvůrce filmového dokumentu o Zemanovi. Ten se postaral o pozdvižení, neboť na ceremoniál nedorazil v předepsaném a vyžadovaném obleku, ale ve fleecové mikině.

Řád TGM obdržel například Karel Kryl „za vynikající zásluhy o rozvoj demokracie, humanity a lidská práva“, nebo slavný cestovatel Miroslav Zikmund „za vynikající zásluhy o rozvoj humanity“.

Medaili za hrdinství v boji in memoriam obdrželo pět českých vojáků, kteří padli v Afghánistánu, a jeden, který tamtéž přežil útok na armádní kolonu u základny Bagrám.

Ceremoniál vyvolal i jisté kontroverze, neboť prezident Miloš Zeman nepozval dva rektory, se kterými vede osobní spory. Pozváni naopak byli bývalý prezident Václav Klaus s chotí Livií a vdova po bývalém prezidentovi Václavu Havlovi.

KRYŠTOF KUNC

Sir Nicholas Winton se konečně dočkal. Foto: archiv

Maďaři se bouří

Největší manifestace za poslední roky v centru Budapeště.

BUDAPEŠŤ – Přes 100 tisíc lidí vyšlo v úterý do ulic protestovat proti plánovanému návrhu vlády Viktora Orbána zpoplatňujícímu datový přenos po internetu. Protest tak navazuje na nedělní akci, po které vláda dostala od demonstrantů dvoudenní ultimátum na stažení návrhu.

Vládní návrh počítá s poplatkem za internetový přenos dat, který by hradili poskytovatelé připojení. Taxa za jeden gigabajt měla činit 150 forintů (přibližně 14 korun). Návrh je tak rozšířením kritizované telekomunikační daně, kterou vláda zavedla před dvěma lety.

„Způsob komunikace se změnil, a je tedy třeba změnit i příslušné daně,“ řekl maďarský ministr financí Mihaly Varga. Podle odhadů daň přinese do rozpočtu 20 miliard forintů (skoro 2 miliardy korun), agentura Reuters ale hovoří o částce až desetkrát vyšší. Rozdíl v odhadech by mohl být způsoben limitem, který vláda chce svázat s daní. Běžný uživatel by tak zaplatil maximálně 700 forintů (přibližně 2 eura) a podnikatel 5000 forintů (asi 16 eur).

Volný přístup k internetu je v rozvinutých státech považován za jedno z lidských práv. Zpoplatnění dat vnímají demonstranti jako další represivní krok proti svobodě.

Návrh kritizuje i evropská komise a firmy působící na maďarském území. Zajímavé je, že před šesti lety internetovou daň odsuzovala nynější vláda, která byla tehdy v opozici vůči maďarské socialistické straně (MSZP). Zpoplatnění dat tehdy považovala za nelidské.

JAKUB ROZMAHEL

Co nevidět začne keltský Nový rok !!!!!

Hledáme kandidáty do Akademického senátu UK

Vzhledem k rezignaci jednoho ze zástupců FSV na svůj mandát vyhlásil Akademický senát FSV UK doplňovací volby do Akademického senátu Univerzity Karlovy. Volby se uskuteční ve dnech 25.–26. listopadu 2014.

FSV UK obsazuje v AS UK celkem čtyři mandáty (dva ve studentské a dva v pedagogické komoře). V těchto doplňovacích volbách se volí kandidát na jedno uprázdněné místo ve studentské komoře. Lhůta pro podávání kandidátních listin je do 14. listopadu 2014 do 12.00 hodin. Navrhovat kandidáty může každý člen akademické obce FSV UK.

Volby do Kongresu: republikáni v naději

PRAHA/WASHINGTON D. C. – Čtvrtého listopadu se ve Spojených státech konají volby do Kongresu – obmění se třetina senátorů a všichni poslanci ze Sněmovny reprezentantů. Mimo jiné si obyvatelé většiny států vybírají ještě svého guvernéra a volí si zákonodárné sbory.

Zraky všech se upínají k předvolebnímu zápolení republikánů a demokratů na celostátní úrovni. Republikáni mají podle posledních průzkumů velkou šanci nejen potvrdit svoji převahu ve Sněmovně, ale i obsadit Senát, kde mají nyní mírnou převahu demokraté. Pokud by Republikánská strana získala většinu v obou komorách Kongresu, znamenalo by to pro Baracka Obamu – jakožto demokrata – faktické zablokování jeho zákonodárných iniciativ.

Republikánům stačí získat o šest křesel více, aby se v Senátu přehoupli přes většinu. Průzkumy veřejného mínění ukazují na pět až osm mandátů, které by mohli získat oproti současnému stavu. U voleb do dolní komory není ani tak otázka, zda si v ní republikáni udrží většinu, ale spíše,

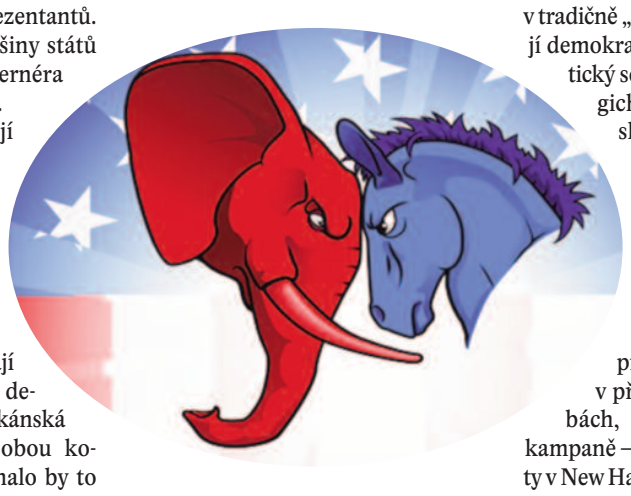

zda se jim podaří ji navýšit. Nyní mají převahu šestnácti hlasů. Napínavá volební noc ze čtvrtého na pátého listopadu je tak zaručena. Prezidentova klesající obliba u americké veřejnosti se promítla do toho, že se v předvolebních bojích stal pro „svoji“ Demokratickou stranu nečekanou přítěží – její kandidáti se od jeho politiky de facto distancují a Obama je přímým účastníkem kampaně jen v tradičně „modrých“ státech, kde mají demokraté výhru jistou. Demokratický senátor za Aljašku Mark Begich v rozhovoru pro Washington Examiner řekl: „Prezident Obama je nerelevantní, za dva roky už tu nebude.“ Zatímco současná hlava Států netáhne a je zřejmě za svým politickým zenitem, Hillary Clintonová, pravděpodobná kandidátka v příštích prezidentských volbách, je stálicí demokratické kampaně – horuje za modré kandidáty v New Hampshire, Massachusetts či Michiganu. Zda se výrazně změní rozložení sil v nejvyšším zákonodárném orgánu USA a Kongres republikánsky zrudne, to je otázka, jejíž odpověď bude známa již příští týden.

JAROSLAV PRAISLER

Ukrajinci volí

Na Ukrajině byla sečtena většina hlasů v nejvýznamnějších volbách od rozpadu Sovětského svazu.

KYJEV – Na Ukrajině proběhly v neděli volby do poslanecké sněmovny. Po sečtení 96 procent volebních hlasů je vítězem nedělních voleb Lidová fronta premiéra Arsenije Jaceňuka s 22,22 procenty hlasů. Těsně druhý s 21,82 procenty skončil favorit voleb prezidentský Blok Petra Porošenka. Na třetím místě se drží Svépomoc Lvovského starosty Andrije Sadovského (11,03 procent). Následují proruský Opoziční blok (9,3 procent) a populistická Radikální strana (7,44 procent). Posledním kdo by se dostal do sněmovny je Vlast bývalé premiérky Julie Tymošenkové (5,69 procent).

Z dosavadních výsledků lze vyčíst prohru ukrajinských extremistických stran na obou pólech politického spektra. Ukrajinci tak dali najevo svou touhu po demokracii. Blok Petra Porošenka již předal návrh koaliční smlouvy Lidové frontě a Svépomoci. Dohromady by tak ve sněmovně tvořili většinu.

K volebním urnám dorazilo 54,42 procent Ukrajinců, účast tak byla nejnižší od roku 1991, kdy Ukrajina získala nezávislost. Nízký počet voličů je zapříčiněn značnou nedůvěrou Ukrajinců v politiky.

Konečný výsledek voleb bude znám po hlasování v separatistických oblastech na východě Ukrajiny, které proběhnou 2. listopadu.

JAKUB ROZMAHEL

Jiří Stránský: Je důležité, že mladí neházejí flintu do žita

PRAHA – S publicistou, spisovatelem, scénáristou a bývalým politickým vězněm Jiřím Stránským jsem se potkala na předávání Cen Příběhů bezpráví. Na něm studenti v rámci projektu Člověka v tísni Jeden svět na školách ocenili odvážné lidi, kteří se postavili komunistické zvůli. Čestný host slavnostního ceremoniálu se rozpovídal mimo jiné o tom, proč vkládá naděje do současné mladé generace nebo proč bylo štěstí, že strávil většinu 50. let v komunistickém vězení. Právě tyto vzpomínky pro něj byly inspirací pro většinu knih. Řada z nich byla i zfilmována – například knihy Aukce a Zdivočelá země se staly předlohou pro stejnojmenný seriál Hynka Bočana. Na to je Stránský pyšný, protože, jak prozradil v interview, svou úlohu vidí právě v kultuře a nikoliv v politice.

Pokračování rozhovoru na straně 2.

Zemanova párty ve Vladislavském sále

komentář

Udílení státních vyznamenání budí diskuze. Není to nic nového a přelomového. Přesto letošní 28. říjen přinesl ve Vladislavském sále události, které budí diskuze dosud neslýchané. Zaměříme-li se postupně na různé aspekty předávání vyznamenání, musí nám logicky na mysli vytanout mnoho otázek. Ale popořadě.

Pachuť kontroverze je kolem předávání vyznamenání cítit ještě před samotným ceremoniálem. Prezident Miloš Zeman neposlal pozvánku dvěma rektorům, Mikuláši Bekovi a Liboru Grubhofferovi, se kterými vede spory. Přitom takové chování není akceptovatelné, neboť znamená naprosté porušení ustálených zvyklostí. V ústavě sice není explicitně vyjádřeno, kdo má být pozván, ale vždy jsou na ceremoniál pozvány všechny veřejné instituce (senátoři, poslanci, diplomaté, velvyslanci, akademická obec atd.) a není na prezidentovi, kterou instituci pozve, a kterou ne. To ovšem pan prezident nechápe a z neexistující moci „hradního pána“ si diktuje, kdo se ceremoniálu zúčastní.

Další otazník visí nad seznamem vyznamenaných. Sice je nutno pochválit udělení Řádu Bílého lva siru Nicholasi Wintonovi, ale zde pochvaly končí. Naopak kritiku si zaslouží pestrá škála všech možných osobností a rádoby „osobností“, které vyznamenání také dostaly. Úsměv například vyvolává udělení Řádu Bílého lva siru Winstonovi Churchillovi in memoriam. Nechci nijak znevažovat tohoto velkého státníka, ale udělovat mu v roce 2014 vyznamenání je zkrátka poněkud zábavné. Jestli bude v této tradici prezident pokračovat, příští rok budou vyznamenáni Karel IV. a Eliška Přemyslovna in memoriam. S podivem vnímám také jména Filip Renč, Lucie Bílá nebo Robert Fico. Chci vidět jediného člověka, který mi s čistým svědomím (a nebude to myslet jako vtip) do očí řekne, že právě tito se zasloužili o stát. Renč se maximálně tak zasloužil o osobní úspěch pana prezidenta, Bílá zrovna tak a Fico vyznamenání dostal asi za přátelství se Zemanem. Rozumnější vysvětlení mě nenapadá.

O největší diskuzi se však postaral Robert Sedláček. Tento režisér si pro vyznamenání přišel ve fleecové mikině. Osobně neváhám použít výrazu, že při pohledu na medaili (státní vyznamenání!), kterou prezident připnul Sedláčkovi na mikinu, se mi zvedl žaludek. Nenapadá mě lepší způsob jak pošlapat důstojnost nejvýznamnějšího státního aktu. Je absolutně neomluvitelné, že se tento člověk na ceremoniál vůbec dostal. Je to pochybení jeho i ceremoniářů, kteří dovolili, že se v tomto oblečení aktu účastnil. Lichá jsou všechna vysvětlení, neexistuje žádné, které by ho omluvilo.

Když se zamýšlím nad úterním ceremoniálem ve Vladislavském sále, napadá mne, co by na to asi říkali Masaryk nebo Guth-Jarkovský. Je vůbec namístě chápat tuto událost jako nejvyšší státní akt, když si z ní prezident dělá párty?

KRYŠTOF KUNC

Republikový výbor Pirátů v Olomouci

Zatímco v Mariánských Lázních Piráti vydýchávají euforii z vítězství v komunálních volbách, v metropoli Hané projednávají budoucí kroky.

OLOMOUC – V sobotu 25. října zasedal republikový výbor České pirátské strany. Hodnotil výsledky komunálních voleb a jednal o stranickém rozpočtu na příští rok.

Republikový výbor, který zasedá alespoň čtyřikrát do roka, se zabývá předpisy z celostátního fóra a rozhoduje o odborných záležitostech. Na jednání se sjelo 30 členů včetně stranického předsednictva; program ukončili v místní pivnici.

V celorepublikových volbách získali 21 zastupitelských křesel ve městech a obcích a po osmi v městských částech. Petr Třešňák poté připomněl vítězství Pirátů v Mariánských Lázních, když jim 21 procent hlasů přineslo pět z jednadvaceti míst v městském zastupitelstvu. Česká pirátská strana tak bude mít poprvé svého starostu, kterým bude Vojtěch Franta. I přes překvapivou výhru však stále nejsou zcela jasné budoucí koaliční dohody.

Na pořadu dne bylo dále rozplánování participativního rozpočtování, ve kterém rozdělují finanční prostředky na veřejnosprávní projekty. Maximum stanovila strana na 400.000 korun. Na téma rozpočtu na rok 2015 Piráti jednali o zvýšení dosavadního třicetiprocentního zisku krajů z voleb o deset procent. Rovněž padlo slovo i o chystaném odměňování úspěšných stranických zastupitelů. „Na jednání krajského sdružení v Praze byla shoda na tom, že je to potřeba. Teď se řeší forma způsobu odměňování. Bude to zřejmě forma mandátní odměny. Nemůžeme platit za výkon nějaké funkce,“ řekl minulý týden Právu bývalý šéf Pirátů Ivan Bartoš. Rozhodnutí ovšem padne až dnes na krajském sdružení v Praze.

Nescházejí se ovšem jen členové strany. Piráti organizují i veřejné přednášky, diskuze a workshopy, které zastřešuje společný název Piratecon. Ten následující s tématem veřejné správy chce navázat na úspěch této neformální konference z Ústí nad Labem. Po sobotním zasedání republikového výboru, kde Piráti právě budoucí Piratecon plánovali, celý sjezd zhodnotil nový předseda Lukáš Černohorský: „Volby byly jednoznačný úspěch. Nesešli jsme se však ze všech koutů republiky, abychom se poplácali po zádech. Je před námi ještě více práce a musíme naplnit očekávání našich voličů, kteří nám v komunále dali svůj hlas. Občané s námi nachází společnou řeč, odkládají předsudky a i dřívější kritici začínají chápat změny, které jim Piráti mohou ve svém programu a činnosti nabídnout.“

TOMÁŠ HEGEDÜŠ

Jiří Stránský: Je důležité, že mladí neházejí flintu do žita

Dokončení ze strany 1

Ve svých fejetonech často píšete, že je stále více věcí, které vás těší, než těch, co vás štvou. Pořád to platí?

Ano, pořád to platí, ale občas, když se třeba podívám na našeho prezidenta, tak s tím mám trochu potíže.

Děláme spolu rozhovor u příležitosti předávání Cen Příběhů bezpráví. Lidi, kteří zde byli oceněni, vybrali studenti základních a středních škol. Co na jejich výběr říkáte?

Já jsem vlastně jeden z těch, kteří to před mnoha lety zakládali. Když přišel Karel Strachota *(pozn. red.: ředitel programu Jeden svět na školách)* z Člověka v tísni s touto myšlenkou, tak šel za ministryní školství Buzkovou a ta ho s tím vyhodila. Já jsem ale naštěstí v té době byl předsedou Státního fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie a tam se na to ty peníze sehnaly. A pak už se to rozjelo. Já jsem to samozřejmě taky „odnesl“, protože dokud umím chodit, tak musím chodit na ty školy. Jak tady říkali, že Leoš *(pozn. red.: Leoš Žídek – předseda ostravské pobočky Konfederace politických vězňů)* byl zhruba na sto dvaceti besedách, tak já už byl za těch deset let asi na tři sta.

A co říkáte konkrétně na ten letošní výběr? Jak se vám líbí?

Těch vybraných lidí by mělo být samozřejmě mnohem víc, protože znám spoustu lidí, kteří by si to zasloužili. Nejenom ti, co seděli, ale i ti, co někoho kryli… Myslím, že to, co dělá Člověk v tísni je úžasné a mám dobrý pocit z toho, že jsem tomu taky trochu pomohl.

Zajímalo by mě, kde se podle vás v lidech brala za totalitních režimů ta odvaha se jim vzepřít. Vy osobně jste kvůli svému aktivnímu antikomunistickému postoji strávil přes devět let ve vězení, což je v životě poměrně dlouhá doba, navíc vám v té době nebylo ani třicet a určitě jste si svůj život představoval jinak…

No mě když zatkli, tak mi bylo dvacet jedna a půl…

Co pro vás tedy bylo tou nejsilnější motivací se nevzdat, vydržet to?

U nás v rodině to bylo strašně jednoduché, protože jsme byli vychováváni v naprosté alergii vůči jakékoliv totalitě. Můj táta byl třeba v Osvětimi…My jsme od dětství věděli, že jakmile je někde nějaké násilí, tak se proti tomu musíme postavit. Já jsem se ale ani nestačil postavit a už sem byl zavřený. Protože v té době už byl zavřený můj otec i můj bratr…Takže u nás v rodině to takhle bylo pořád. My jsme si dohromady odseděli asi devatenáct let.

Když na to takhle po letech vzpomínáte, co cítíte? Vztek…?

V žádném případě. Moje první knížka se jmenuje Štěstí. Všichni říkají, jak je to možné, když to byly povídky z kriminálu? Ale já měl to štěstí, že v tom čase byla ve vězení duchovní elita národa a potkával jsem tam ty nejlepší a nejmoudřejší lidi. Byla to vlastně moje jediná univerzita, protože mě nenechali studovat. Takže to bylo štěstí.

Myslíte si, že dnešní mladé generaci chybí schopnost bojovat za nějaké ideály? Věříte tomu, že by se případně zachovali jako vy a vaši vrstevníci?

Já tomu začínám věřit až teď. Teprve tato generace náctiletých a vysokoškoláků bude tyhle politiky vyhánět. Já už se toho sice nedožiju, ale to nevadí. Protože ještě jejich předchůdci před pěti deseti lety, když jsem se jich na škole zeptal, koho budou volit, tak mi klidně řekli: „Já budu volit komunisty, abych nakrknul tátu, protože mi dává nízký kapesný.“ To byla tehdy jejich filosofie. Teď je to jinak. Já to poznám na tom, jak se ti studenti ptají. Najednou cítím, že jejich generace toho chce vědět o té době nejvíce. Já mám navíc takový ten způsob, že jim vyprávím veselé historky ze svého věznění. Ona jim ta hrůza pak dodatečně dojde, ale víc si to pamatují. O mně se ví, že jsem životní optimista a jak už jste s tím začala, tak ještě pořád nacházím, že mě víc věcí těší, než štve. To je ta definice optimismu a já si myslím, že na mladé generaci je právě důležité, že „nezahazuje flintu do žita“. Ty děti jsou zvědavé a dělají mi radost.

Novinařina je věc, která je strašně zodpovědná, ale není to vážná zodpovědnost. Foto: archiv

Často komentujete politické dění, proč vy osobně jste se rozhodl po roce 1989 aktivně v politice neangažovat, přestože vám to váš dlouholetý přítel Václav Havel nabízel?

Ano, nabízel. Ale v té době to z mé strany vlastně ani nešlo, protože já jsem po těch skoro deseti letech kriminálu nemohl přistoupit na to, abych byl třeba ve vládě, kde by byli komunisti, jestli mi rozumíte. Takže já jsem místo toho Václavovi tehdy slíbil, že udělám všechno pro to, aby se vzpamatovala naše kultura. No a myslím, že mám docela čisté svědomí, že se mi těch studentů podařilo poslat ven docela dost. To je moje radost veliká.

Nedávno proběhly komunální a senátní volby a mnozí politici si postavili svůj předvolební program na tom, že kritizovali celou polistopadovou éru. Co si o uplynulých pětadvaceti letech myslíte vy? Co se podle vás povedlo a co naopak ne?

Já sám musím říct, že jak jsem byl optimista, tak jsem byl přesvědčený o tom, že se podaří vystrkat bývalé komunisty a lidi, kteří měli ty VUMLY *(pozn. red.: Večerní univerzita marxismu-leninismu)* a podobné věci, kterým se za minulého režimu dobře dařilo. A že se podaří je vyšťouchat z veřejného života dřív. Oni se tam ale ohromně drží. U nás jsme si ani za těch pětadvacet let dodnes nezametli před vlastním prahem. Tady sice byli někteří, kteří byli ochotní říct, že je to mrzí, nebo že toho litují, ale pak řekli: proč já bych to měl říkat, když kolem mě na to všichni kašlou? A když navíc tehdy prezident Klaus říkal, že se nemáme moc dívat do minulosti zpátky, že za ní máme udělat tlustou čáru a že ji máme vidět jenom „ve zpětném zrcátku auta“?! Musím říct, že my jsme těch dvacet pět let s Klausem velcí přátelé *(ironicky)*. Kde jsem mohl, tak jsem ho taky „napálil“.

Máte na závěr pro nás jako pro pravděpodobné budoucí novináře nějakou radu nebo vzkaz?

Je to jednoduché – novinařina je věc, která je strašně zodpovědná, ale není to vážná zodpovědnost. V okamžiku, kdy novinář cítí, že by mohlo být něco úžasného – nějaká senzace, a jakmile se zpronevěří jakémukoliv způsobu nadhledu, tak je na cestě do pekel. Novinář se musí umět podívat na cokoliv, o čem chce psát, z několika stran. Ti staří zkušení novináři, kteří mě znají, vědí, co ode mě můžou čekat. Takže když je někde nějaký malér, tak se mě radši ani neptají, protože by to stejně nemohli napsat. Ale vždycky to nějaký novinář nevydrží a zavolá Stránskému: „co říkáte na tohle a támhle to?“ Pokaždé říkám jednu věc: když se ráno probudím, tak děkuji Pánu Bohu, že jsem se toho dočkal. A že mám svým způsobem čisté svědomí, že jsem udělal všechno, co jsem mohl.

ADÉLA DAVIDOVÁ

Strhující drama plné smíchu i slz

PRAHA – Dnes večer se v českých kinech objeví premiéra kanadského filmu Mami! Snímek teprve pětadvacetiletého režiséra Xaviera Dolana na letošním filmovém festivalu v Karlových Varech obdržel rozporuplné reakce, na jednom se ale všichni shodují – rozhodně se jedná o intenzivní zážitek.

Snímek vypráví strhující příběh emocionálně nedospělé a drzé matky Diane (Anne Dorval), která věří, že se zvládne postarat o svého syna Stevea (Antoine-Olivier Pilon). Na tom by nebylo nic zvláštního, kdyby Steve netrpěl ADHD – nemocí, která kombinuje hyperaktivitu s poruchou pozornosti. Jejich život se najednou stává zběsilou jízdou plnou nadávek, krádeží a rvaček. Ve chvíli, kdy se k jejich už tak dost nekonvenční cestě životem přidá tichá a záhadná sousedka Kylea (Suzanne Clément), se kolotoč nekonečných eskapád ještě víc roztočí.

Líbat či nelíbat. To je oč tu běží... Foto: archiv

Co je nutno vyzdvihnout, je fakt, že výběr hlavních protagonistů je víc než skvělý. Forma, jakou dokáží dostat na povrch emoce, které přesně korespondují s povahami a životními situacemi hrdinů, je obdivuhodná a snadno uvěřitelná. Snad proto tuto trojici Dolan volí už poněkolikáté.

Na jistotu vsadil i co se týče výběru hudby. Během filmu zazní několik známých melodií, které jsou vybrány na míru jednotlivým situacím. Filmový soundtrack tak nabídne celou škálu hudebních emocí přes energické songy, které vás donutí se smát spolu s hrdiny, až po silné skladby, během nichž kolem sebe uslyšíte šustění kapesníčků. To vás ujistí, že v tom rozhodně nejste sami.

Celé vyznění filmu k dokonalosti dotahuje formát, který režisér zvolil. Namísto širokoúhlého plátna použil poměr stran 1:1, který nám jakoby naznačuje, že vhlížíme do uzavřeného intimního světa hlavních hrdinů. Navíc se efektními způsoby několikrát změní, což posouvá originalitu celého snímku ještě o úroveň výš.

Mami! je zkrátka nevšední dílo, skrz které si s vámi režisér doslova hraje. Je totiž dost možné, že se v průběhu filmu přistihnete, že ač vám byli ze začátku hlavní hrdinové svým chováním a ne zrovna vybranou mluvou nesympatičtí až protivní, pomalu vám začnou přirůstat k srdci a budete je dokonce i chápat.

Kamila Bejlková

Ostraváci vezou do Prahy inscenaci roku

PRAHA – „Viděl jsem nejen naprosto rozbitou zemi; navíc takový zvláštní neproniknutelný oblak prachu. A mám pocit, že to tak ještě úplně nezmizelo.“ Přetrvávající pachuť poválečných odsunů a násilného určování národnostní příslušnosti mrazivě připomíná inscenace Štěpána Pácla Za vodou (Dokud nás smrt...). Na právě probíhající pátý ročník přehlídky ostravských divadel Ostrava v Praze ji minulou neděli přivezl soubor Národního divadla moravskoslezského. Vážné dokudrama se odehrává na Hlučínsku – v příhraniční oblasti, která byla na základě Mnichovské dohody připojena přímo k Třetí říši a nikoli k Sudetengau. Dramatik David Jařab v ní zpracovává bolestivé hledání identity lidí, kteří na sobě bez vlastní viny nesli německý cejch. Přesto se nejedná o suchou dokumentaci historie. „Není to jen dokument. Je to skutečně čistý divadelní příběh. To, co jsme dříve jen slyšeli, můžeme najednou pocítit na vlastní kůži,“ uvedl režisér Pácl. Dějinné události jsou akcentovány emoční silou představení, která je přibližuje divákovi. „Hrajeme příběh o veliké lásce, která by za normálních okolností mohla být naplněna. Historie však obrovsky zatočila se všemi osudy.“

Mezi dalšími pěti divadelními inscenacemi, které festival do konce týdne uvede na scénách spřátelených pražských divadel, jsou vedle baletu a pohádky i výrazně odlehčenější zábavné kusy. Díky různorodosti nabízených žánrů přehlídka lehce osloví široké spektrum diváků. Národní divadlo moravskoslezské dramaticky zpracovalo poému Venedikta Verofejeva Moskva --> Petušky do komedie o bláznivém opilém Rusovi. K tradici ruské dramatiky se hlásí i hra Ludmily Ulické Ruská zavařenina s podtitulem Afterchekhov vtipně parafrázující slavné čechovovské drama Višňový sad, jehož děj zasazuje do současnosti. Ruská zavařenina režírovaná Ivanem Rajmontem získala ocenění Inscenace roku v anketě Divadelních novin.

Ostrava v Praze skončí v neděli 2. listopadu v Divadle v Celetné satirickou komedií Můj romantický příběh, která nahlíží na dnešní partnerské vztahy zcela neromanticky. Slovy hlavní postavy, „pokud jste si nenašli někoho ještě před promocí, nejspíš se oženíte s nějakou krávou z práce.“ Za roli oné krávy získala Tereza Vilišová Cenu Alfréda Radoka a Cenu Thálie.

Klára Pelíšková

Nová galerie startuje na Vinohradech

PRAHA – Na pražských Vinohradech zahájil svou činnost nový výstavní prostor s trefným názvem Nová galerie. Chce se věnovat převážně českým autorům od druhé poloviny 20. století až po současnou mladou generaci. Výjimkou není ani první výstava jménem Start, která láká například na Lukáše Rittsteina, Jiřího Davida nebo Jakuba Špaňhela. Navštívit ji můžete do 23. listopadu.

„Prostoru jsem si všimla asi před půl rokem, když tu skončila asijská restaurace,“ říká zakladatelka Nina Hedwic s tím, že o vlastní galerii uvažovala už dlouhou dobu. Rozhodujícím faktorem pro výběr právě tohoto místa bylo to, že se v blízkosti nachází také její ateliér.

Nová galerie je soukromá nestátní instituce, jejíž rozsáhlé a členité prostory umožňují i prezentaci rozměrnějších děl, což u obdobných výstavních prostor nebývá zvykem. Hedwic zamýšlí pořádat každý měsíc novou výstavu. Pokud však nenajde jiný zdroj financování, půjde zatím hlavně o prodejní expozice.

„Nová galerie je prostorem pro systematickou prezentaci a podporu špičkového českého umění u nás i v zahraničí. Při výběru zastoupených autorů je kladen důraz na kvalitu, výjimečnost a jedinečnost tvorby a osobnosti autora,“ tvrdí začínající galeristka. Klíčovým aspektem má podle ní být také spolupráce s umělci. Galerie se kromě prodeje a výstavní činnosti zabývá také poradenstvím, pedagogikou či vydavatelstvím.

Barbora Kebzová

Dnes mimořádně málo sportu, zato více kúltury

Zemřela britská rocková legenda Jack Bruce

SUFFOLK, VELKÁ BRITÁNIE – Jack Bruce, britský baskytarista a zpěvák The Cream, jedné z nejdůležitějších kapel konce 60. let, zemřel 25. října v anglickém Suffolku. Dodnes je Bruce kritikou uznáván jako jeden z nejvlivnějších basistů všech dob. Úmrtí oznámila hudebníkova rodina na jeho internetových stránkách a jako příčinu smrti uvedla selhání jater, která mu byla před pár lety transplantována.

Původním jménem John Symon Asher Bruce, rodák z Glassgow, založil v roce 1966 s kytaristou Ericem Claptonem a bubeníkem Gingerem Bakerem trio The Cream. Skupina, později označovaná za první rockovou „superkapelu“, se stala velmi brzo senzací. Jejich naprosto originální styl, v němž se skloubilo tradiční blues s tehdy populárními psychedelickými melodiemi, dalo vzniknout novému žánru, který vytvořil most mezi hudbou 60. let a prostor pro tvrdou rockovou hudbu sedmdesátek, již hráli Led Zeppelin či Deep Purple.

Koncerty The Cream se staly pověstnými pro svoje divoké improvizace, které dostávaly do euforie diváky i členy kapely většinou povzbuzované drogami. Za svoji éru trvající pouze dva roky vydali 4 elpíčka, jichž se prodalo na 35 milionů kusů po celém světě, a složili zásadní hity *Sunshine of Your Love*, *White Room* a *I Feel Free*. Rockové trio se rozpadlo v roce 1968 díky nevraživosti, která panovala mezi Brucem a bubeníkem Bakerem. V roce 1993 byli The Cream zařazeni do Síně slávy Rock and Rollu a v roce 2005 se pokusili o comeback, který opět ztroskotal po konfliktech mezi členy kapely.

Po rozpadu kapely se Jack Bruce dal na sólovou dráhu, která sice nebyla příliš úspěšná, nicméně alba *Song for a Tailor* (1969) a *Things We Like* (1970) rozhodně stojí za poslechnutí. V 70. letech se britský baskytarista věnoval zejména koncertování s mnohými jazzovými uskupeními nebo také hostoval na albech Berlin Lou Reeda či na desce *Aposrtophe* Franka Zappy. Jack Bruce svou poslední desku *Silver Rails* vydal letos v březnu.

Tomáš Martínek

Karel Malich – Vizionář ve věku rozumu

PRAHA – Galerie Zdeněk Sklenář uspořádala výstavu k 90. narozeninám Karla Malicha, jedinečného malíře, grafika a tvůrce neobvyklých plastik. Expozice nese název Vizionář ve věku rozumu a je přístupná veřejnosti do ledna 2015.

K příležitosti malířových 90. narozenin, které oslavil 28. října, představilo výstavu s výběrem jeho děl kromě Galerie Zdeněk Sklenář i Muzeum umění v Olomouci. Malich na otázku, jaký okamžik ve svém životě považuje za nejdůležitější, říká: „Když jsem se narodil.“

Žádné zlomové rozhodnutí, ale spontánní inspirace přírodou stála před desítkami let na počátku Malichovy malířské dráhy. Začínal v 50. letech krajinomalbou, od které v letech 60. přešel k abstrakci. Chtěl uchopit prostor zevnitř a zbourat pevný tvar. Zlom v autorově tvorbě nastal v 70. letech, kdy již jako mezinárodně uznávaný umělec nesměl veřejně vystavovat. Začal se zabývat proměnlivými energiemi, které ztvárňuje v pro něj typických plastikách z plexiskla či drátů. Vedle těchto plastik patří k jeho stěžejním etapám pastely první poloviny 80. let, kterým dominuje oranžová a zelená barva.

„Pastel mám rád. Vždycky jsem jako kluk doma kreslil tužkou a pastelkami, olejové barvy byly drahé, taky jsem neměl kde to dělat. Bydleli jsme v domě u babičky,“ vzpomíná na dětství v Holicích ve východních Čechách.

Na úterní vernisáži prodejní výstavy měla velký úspěch také kniha Odvážné srdce píše vzletným štětcem čínského umělce Wang Yi, kterou Karel Malich ilustroval. Pozornost získala hlavně díky limitované edici uměleckého obalu na knihu, kterou sám Malich navrhl. K zakoupení byla ovšem i samostatně. Na konci vernisáže zbylo pouhých šest kusů s tímto vzácným obalem.

Galerie Zdeněk Sklenář sídlila od roku 2001 na pražském Smetanově nábřeží. Po loňském výbuchu plynu v Divadelní ulici galerie své aktivity soustředila do pobočky v Litomyšli a do zahraničí (právě dílo Karla Malicha představil Sklenář v muzeu Ludwig v německém Koblenci). Nová podoba galerie vznikla v Salvátorské ulici na pražském Starém Městě v prostorách upravených pod dohledem Josefa Pleskota.

Pastel z rolku 1985. Foto: karelmalich.cz

Markéta Rizikyová

Hokejový svaz zveřejnil informace k prodeji lístků na MS 2015

PRAHA – Netrpělivé čekání je u konce. Český svaz ledního hokeje (ČSLH) zveřejnil veškeré informace týkající se lístků na mistrovství světa v hokeji, které se uskuteční v květnu 2015 v Praze a Ostravě. Stalo se tak ve středu 29. října na tiskové konferenci v pražském Clarion Congress Hotelu.

„Dostáváme se do nejdůležitější fáze organizace MS," pronesl na začátku Martin Urban, generální sekretář ČSLH. „Příjem ze vstupného je nejkritičtější částí ekonomiky celého turnaje," pokračoval a prozradil, že odhadované náklady celé akce jsou v tuto chvíli 420 milionů. Vyjádřil také spokojenost s tím, že veškeré přípravy jdou zatím podle plánu. „Plníme přání prezidenta ČSLH Tomáše Krále, který chtěl, aby byla organizace MS připravena, jako kdybychom měli hrát už v lednu."

Lístky do pražské O2 arény se budou prodávat ve dvou cenových kategoriích. Ty závisí také na atraktivitě jednotlivých utkání. Vůbec nejlevněji vyjde utkání základní skupiny mezi Rakouskem a Švédskem – na 190 Kč. Naopak u duelů české reprezentace budou muset

fanoušci počítat minimálně s částkou 1 690 Kč. Ve vyřazovacích bojích pak výše vstupného ještě poroste a například za finále divák zaplatí 7 190 Kč nebo 8 990 Kč. V ostravské ČEZ aréně bude k dispozici jedna cenová kategorie. Právě vstupné tvoří klíčovou část příjmů sportovního turnaje, jehož náklady jsou v tuto chvíli odhadovány na 420 milionů.

ČSLH zveřejnil ceny lístků už na konci srpna a tím vyvolal vlnu diskuzí. Na jedné straně stojí fanoušci, kterým připadají sumy příliš vysoké, na druhé zase ti, kteří pro takové částky mají pochopení. „Děkuji, ale za tu cenu nechci," uvedl například uživatel Honza Šleis na facebooku. Naopak Martin Maverick Zikmund zase tvrdí: „Čekal jsem tedy větší pálky. Milé překvapení." Zástupci svazu však tvrdí, že částky jsou přijatelné a adekvátní takové sportovní akci. „Naším největším problémem je, že bychom potřebovali větší haly. Očekáváme, že některé zápasy budou rychle vyprodané, vnímáme velký zájem. Nebýt O2 arény, mistrovství bychom u nás nemohli uspořádat," řekl Urban.

Prodej bude zahájen v úterý 4. listopadu v 8 hodin ráno. K dispozici budou tzv. denní balíčky, které budou obsahovat lístek na dva nebo tři zápasy, podle toho, kolik se jich v té které hale bude v daný den hrát. Cena balíčku bude tvořena součtem cen jednotlivých vstupenek. „Jsem přesvědčen, že fanoušci vyprodají zajímavá utkání a dny hned v samotném začátku prodeje," předpovídal Urban. „Takový balíček je krásná věc, může se stát výborným vánočním dárkem," potvrdila předtuchu vysokého zájmu Markéta Štěrbová, generální sekretářka organizačního výboru MS. Jestliže nějaké lístky zbydou, půjdou do prodeje jednotlivě v únoru.

O samotný prodej a distribuci se postará společnost Sazka, vstupenky bude možné koupit na jejích pobočkách, případně na pokladnách obou hal. K dispozici bude také možnost rezervace či přímý prodeje přes internet. „Máme velké množství kamenných poboček, což je naše velká výhoda," upozornil generální ředitel Sazky Radek Chvátal. „Očekáváme velký nápor, na který se důkladně připravujeme. Proto také měníme náš systém za modernější a zákaznicky přívětivější," dodal. Počet balíčků na jednu objednávku bude omezen, přes zákaznické centrum však bude možnost vyřídit i hromadné objednávky. Podrobné informace naleznou fanoušci na webových stránkách ČSLH i MS.

Organizátoři také prozradili, že chystají tzv. hospitality program pro fanoušky, kteří by si rádi vychutnali zápasy s určitou mírou luxusu a užili mistrovství i jako společenskou událost. Vybrány byly také dvě tzv. family games v obou hracích městech. Jde o zápasy, které se budou hrát ve dnech pracovního volna, a svaz chce sníženou cenou vstupenek vyjít vstříc rodinám s dětmi či sociálně slabším. V Praze budou tato utkání stát 190 Kč, resp. 270 Kč, v Ostravě 270 Kč.

Vojtěch Jurák

Synot ligu čeká zápas podzimu

PLZEŇ – Vyprodané Štruncovy sady uvidí v sobotu přímý souboj o první místo fotbalové Synot ligy. Zápas dvou hlavních adeptů na mistrovský titul nabídne střet nejlepšího útoku s nejlepší obranou, ale také šest rozhodčích a tradiční policejní manévry okolo fanoušků obou klubů.

Plzeň zažívá po srpnové výměně trenéra vydařené období. Pod Miroslavem Koubkem se Západočeši vzpamatovali z pohárového krachu a vyšvihli se do čela prvoligové tabulky, kde drží těsný náskok před svým sobotním soupeřem.

Také Sparta oplývá skvělou formou, na Plzeň se jí navíc v poslední době hodně daří. Posledních pět zápasů se svým největším soupeřem neprohrála a v posledním vzájemném utkání zvítězila v rámci Superpoháru rozdílem třídy 3:0.

„Každá série jednou končí a my ji chceme v sobotu přerušit," burcuje obránce Plzně David Limberský, který spoléhá na pomoc zaplněného stadionu. „Hned po derby je to pro mě největší zápas," říká kapitán Sparty David Lafata, „dá se to brát jako zápas o krále podzimu, nejdůležitější však bude naše postavení na konci soutěže," uvědomuje si.

Netradiční bude zápas i z hlediska rozhodčích, kterých bude v Plzni po vzoru evropských pohárů UEFA hned šest. „Je to opatření, které odpovídá důležitosti zápasu, který se v sobotu v Plzni odehraje," uvedla ve svém prohlášení komise rozhodčích FAČR.

Ve stínu souboje prvního s druhým se ve 13. kole Synot ligy odehraje také podještědské derby mezi Jabloncem a Libercem. Vůbec poprvé se oba týmy utkají kromě ligových bodů také o putovní trofej krále Ještědu.

Jiří Čihák

Slávisté překvapivým obratem přerušili černou sérii

PRAHA – Pražská Slavia zažila v úterý opravdu sváteční den. Pražané přerušili šňůru šesti prohraných zápasů a na domácím ledě porazili druhý Litvínov. Výhra se ale nerodila snadno, úvodní gól zařídil po spolupráci s Ručinským Jiří Šlégr a během dalších tří minut hosté domácím odskočili na rozdíl tří branek. Ještě před přestávkou snížil přesnou ranou domácí Ronald Knot a zavelel k obratu, který slávisté dokonali třemi góly ve druhé třetině. Zaskočení hokejisté Litvínova se již na odpověď nezmohli, naopak v závěrečné třetině ještě dvakrát inkasovali a v Praze prohráli 3:6. „Jsme rádi, že se nám podařilo navázat na naše výkony ze srpna a odrazili jsme se ze dna," hodnotil zápas trenér Slavie Ladislav Lubina.

Stejné skóre se zrodilo také v Pardubicích, kam k předehrávce 24. kola přijeli hokejisté Karlových Varů. V souboji pátého s šestým týmem extraligy šli domácí do vedení hned po dvou minutách, kdy se trefil útočník Nahodil, vzápětí však srovnal karlovarský Hruška. Od té chvíle se ale činili Pardubičtí, kteří šli po dvou třetinách do šaten se čtyřgólovým náskokem. Energie dokázala ve třetí třetině utkání zdramatizovat brankami Kverky a Hrušky. V samém závěru pojistil tři body domácím trefou do prázdné klece Zohorna, po přihrávce Lukáše Radila, který asistoval u čtyř gólů domácích.

Opakované utkání druhého kola se hrálo v Brně, kde se domácí Kometa utkala s posledním Zlínem. Tento zápas se 14. září nedohrál z důvodu mlhy nad hrací plochou v hale Rondo. V první třetině otevřel skóre brněnský obránce Hanzlík, skóre ale srovnal po 22 sekundách hostující Köhler. Ve druhé třetině vrátil Brnu vedení Němec, kterého po přestávce napodobil spoluhráč Káňa. Hosté se však nevzdávali a zásluhou Vlacha a Lešky se vrátili do hry. Brno ale dotáhlo zápas přece jen do vítězného konce díky dalšímu gólu Němce.

Gólově nejchudším zápasem dne byl duel mezi Vítkovicemi a Třincem. Z tohoto moravskoslezského souboje odcházeli vítězně hráči Třince především díky útočníku Irglovi, který vstřelil obě branky Ocelářů a zajistil tak výhru 2:0.

Anna Ročková

Hokejová bitva v Tipsport areně

PRAHA – Holešovický stadion pražské Sparty ovládnou dnes večer týmy čtyř největších pražských univerzit. Na 4. ročník Hokejové bitvy se připravují výběry Univerzity Karlovy, České zemědělské univerzity, Českého vysokého učení technického a Vysoké školy ekonomické.

Nejúspěšnější školou je v tříleté historii Hokejové bitvy Univerzita Karlova. Ta ovládla první dva ročníky. Současnými držiteli putovního poháru jsou ovšem hokejisté České zemědělské univerzity, kteří v loňském roce po nájezdech porazili právě studenty „Karlovky".

Jiří Čihák

PROGRAM
ČZU – UK 17:45
VŠE – ČVUT 19:15
Zápas o 3. místo 20:45
Velké finále 21:30

Čeští korfbalisté vypadli ve čtvrtfinále

MAIA/PRAHA – V portugalské Maie včera skončili svoji pouť evropským šampionátem čeští korfbalisté. Ve čtvrtfinále nepřekonali Anglii. Poprvé v historii evropských šampionátů se tak Češi nevešli mezi nejlepší čtyři. Zatímco anglická reprezentace slaví úspěch, nikdy se totiž dosud nedokázala probojovat tak daleko. Čeští hráči a hráčky si dokázali vytvořit až šestikošový náskok, který ale družstvo Albionu dokázalo stáhnout; po základní hrací době byl stav nerozhodný 19:19. Následovalo prodloužení, utnuté zlatým gólem anglické hráčky. Naše korfbalisty tak čeká v pátek zápas o umístění s Poláky. Kromě Anglie se do medailových bojů zapojí nedostižní mistři tohoto poněkud netradičního sportu - Nizozemci, doplnění družstvem belgickým a domácími Portugalci.

Jaroslav Praisler

Hrají s vervou.
Foto: archiv

Představení Informátoři kritizuje korporace

PRAHA – Vykrmují svět zbytečnostmi, které nikdo nepotřebuje. Ale všichni je chtějí, lační po nich. Obrovské potravinářské korporace, které chrlí další a další nezbytné produkty, se staly terčem nového představení Informátoři fyzického divadla Farma v jeskyni. To se v pražských vybraných divadlech koná do prvního listopadu. Každoročně se věnuje pichlavým tématům ve společnosti a divákům je podává v surové podobě, která přes výraznou autorskou ruku neponechává prostor rozlišným interpretacím.

A přesně tak dopadla novinka letošního dvanáctého ročníku. Kdo je ona korporace, která nás svazuje? To sice během představení doslova nezazní, pochybnosti však nejsou na místě a odpověď visí tíživě ve vzduchu. Centrem pozornosti jsou praktiky firmy Nestlé, která najala informátorku a infiltrovala ji do skupinky aktivistů snažících se odhalit špínu pod marketingovým pozlátkem. „Zdá se to směšné, jedna z největších korporací světa špehuje pár lidí, kteří provádějí výzkum," upozorňuje jeden z aktivistů během dokumentu, který stál hře předlohou.

Farma v jeskyni tradičně zdůrazňovala pohyb a silné emoce bez mluveného slova, tanečníky na jevišti doplňoval nenápadný hudební podklad pod taktovkou Marcela Bárty. Ani choreografie Viliama Dočolomanského ani bezchybná mimika informátorky v podání Minh Hieu Nguyen by však bez kontextu nedokázala vyjádřit propletený děj. Herci se chvílemi chopili mikrofonu a citovali reálné postavy aktivistů, které proti nadnárodní korporaci zbrojí: „Všechny společnosti tvrdí, že chtějí ochránit svět, ochraňovat dělníky, blablabla." Že by jen klasické stížnosti nespokojených pracovníků? Ani náhodou, během hry se na plátně objeví jména stávkujících dělníků, kteří byli zavražděni a jejichž smrt je stále nedošetřena.

Zoufalství na jevišti vyvrcholilo ve chvíli, kdy začaly v odděleném miniprostoru za plexisklem splývat postavy hystericky se pohybujících herců a jejich promítaný obraz. Zkoumat, kdo je skutečný a kdo ne, bylo stejně zbytečné, jako myslet si, že se dokážeme vymanit z vlivu bohatých korporací. Ještě necítíte frustraci? Herci po odhalení zrady ve svém týmu začaly nacházet lidské vlasy pod kobercem, za zvuků dramatické hudby a v černočerné tmě promítala videoprojekce jejich zvětšené tváře

Že inscenace zafungovala tak, jak měla, a v divácích probudila melancholickou až dusivou náladu, se ukázalo na samém konci. V úplné tmě, před jevištěm bez herců a v tichu, které rušilo jen přerývané dýchání, seděly šokované řady několik desítek vteřin a čekaly na nic. Po dlouhém potlesku se však probudily otázky. Stali se z nás konzumenti vlastní pokřivené demokracie? Podle Farmy v jeskyni nejspíš ano.

Barbora Milotová

Evald již podesáté hostí NORDFEST

PRAHA – Tradiční přehlídku severských filmů zahájí dnes o půl šesté čtení ze starých českých cestopisů po Islandu. Program festivalu nabízí bohatý výběr několika filmů denně, a to až do příští středy, kdy skončí snímkem Mamut Lukase Moodyssona. Mezi nabízenými filmy nechybí režisérská verze syrového dvoudílného snímku Nymfomanka Larse von Triera ani emotivní drama Hon, ve kterém exceluje herec Mads Mikkelsen. Již tradiční NORDFEST, konající se vždy na podzim a v zimě, časově navazuje na filmový festival Dny severu, jenž skončil včera.

Eliška Kolomazníková

FLEŠ

Šéfredaktorka: Michaela Říhová • **editoři:** Lukáš Vopršal, Martina Knoblochová, Lucie Nováková, Jiří Čihák • **korektoři:** Pavel Fukar, Gabriela Lukášková, Nikola Staňková, Barbora Loudová • **redakce:** Kamila Bejlková, Jiří Čihák, Adéla Davidová, Pavel Fukar, Tomáš Hegedüš, Jolana Humpálová, Vojtěch Jurák, Barbora Kebzová, Martina Knoblochová, Eliška Kolomazníková, Kryštof Kunc, Barbora Loudová, Gabriela Lukášková, Tomáš Martínek, Eliška Melicharová, Barbora Milotová, Lucie Nováková, Klára Pelíšková, Jaroslav Praisler, Markéta Rizikyová, Anna Ročková, Jakub Rozmahel, Michaela Říhová, Nikola Staňková, Lukáš Vopršal